

Samuel tot turbat va llegir:

Qualsevol cosa que s'ha fet, se pot fer.

—¿T'agrada aprendre de llegir? ¿No hi feres esforços pera aprendre 'n?

—Si senyor.

—Bè; posanhi mès cuidado arrivarás á llegir mellor. No conceixes res de la gramática llatina?

—No senyor.

—¿No l'has apresada may?

—Vaig intentarho, pero no vaig poguer continuar per no recordarho.

—Pero 't recordará alguna cosa. ¿Sabrias dirme per ordre los noms dels dias de la setmana?

—Si senyor; me 'n recordo.

—Y ¿pot ser també dels mesos del any?

—També.

—Y ¿pot ser també 't recordarias dels noms dels teus germans y germanas, de tots los criats dels teus pares, y, ademés, de la meytat dels vehíns del teu poble?

—Me sembla que si.

—Molt bé; y es *hic haec hoc* més dificil de recordar que tot alló?

Samuel no va contestar.

—¿Has aprest algo de comptes?

—Vaig arribar fins á las reglas de sumar, pero no vaig passar d'aquí.

—¿Per qué?

—Perque no sabia ferho.

—¿Quantas balas te donarian ab deu céntims?

—Vint.

—Y ¿cuantas ab cinch?

—Deu.

—Y ¿ab vint céntims?

—Quaranta.

—Si et donavan una peseta diaria ¿quantas ne tindrias á la setmana?

—Set.

—Y si d'aquestos te 'n prenían dos ¿quantas te 'n quedarian?